

8. Шаманська О.І. Загальна система формування економічного потенціалу / Шаманська О.І. // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 2. – с. 109-114.

9. Ареф'єва О.В., Харчук Т.В. Економічні засади формування потенціалу підприємства // Актуальні проблеми економіки. – 2008. – №7 – с. 71-76

Тюленева Ю.В.

к.э.н., доцент НТУУ «КПІ»

Кобцов Н.В.

студент ФММ НТУУ «КПІ»

ВНУТРИННИЕ И ВНЕШНИЕ ФАКТОРЫ ПОВЫШЕНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ ФОРМИРОВАНИЕ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦИАЛА ПРЕДПРИЯТИЙ

В статье описаны проблемы неоптимального использования ресурсного потенциала. А также описаны факторы повышения формирования ресурсного потенциала, для повышения конкурентоспособности предприятий.

Ключевые слова: проблемы использования, ресурсный потенциал, факторы формирования

Tyulenyeva J.V., Kobtsov N.V.

INTERNAL AND EXTERNAL FACTORS INCREASING EFFICIENCY OF FORMATION OF RESOURCE POTENTIAL OF ENTERPRISES

The paper describes the problems of resource potential sub-optimal. Also described factors increase the formation of resources, as a means of improving the competitiveness of enterprises.

Keywords: problem of using, resource potential, factors of formation

Хринюк О.С.

к.е.н., доц., НТУУ «КПІ»

Третяк Ю.В.

магістр ФММ, НТУУ «КПІ»

ПОНЯТТЯ ТА СКЛАДОВІ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА, А ТАКОЖ ОСНОВНІ ЇЇ ЕТАПИ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СИТУАЦІЇ

В роботі проведено аналіз літературних джерел та визначено, що фінансова політика є однією з головних ланок фінансового менеджменту. Також в статті описано основні складові та принципи фінансової політики в умовах нестабільної економічної ситуації.

Ключові слова: фінансова політика, фінансовий менеджмент, планування, складові фінансової політики, етапи фінансової політики.

Постановка проблеми. В умовах нестабільної економічної ситуації в державі вкрай валивим є збереження сталого розвитку національних підприємств. Для досягнення стабільності в підприємницькій діяльності слід дотримуватися довгострокових та короткострокових цілей, які є основою фінансової політики підприємства. Саме добре спланована фінансова політика підприємства забезпечує його конкурентоспроможність, платоспроможність, фінансову стійкість та бажану прибутковість.

Аналіз останніх джерел та публікацій. Наука про управління фінансовою політикою виникла на межі XIX-XX століття як складова фінансового менеджменту, коли стало важливим розуміння ефективності вкладених коштів. Серед світових вчених, які працюють в даній науковій сфері відомі такі представники як В. Шарп, Дж. Хікс, М. Міллер, які, до речі, є лауреатами Нобелівської премії. Щодо вітчизняних вчених розробкою даної теми займалися А.Д. Шеремета, В.І. Аранчій, Т.А. Конєва та інші.

Мета. Головною метою даної роботи є визначення поняття фінансової політики, а також дослідження основних її складових та етапів виконання в умовах нестабільної економічної ситуації в державі.

Виклад основного матеріалу. Фінансова політика підприємства – це цілеспрямоване формування і використання фінансових ресурсів для реалізації підприємством стратегічних і тактичних завдань, встановлених установчими документами (статутом). Фінансову політику підприємства визначають її власники. Виконавцями цієї політики є фінансові служби, виробничі структури, окремі підрозділи та працівники підприємства. Розробити фінансову політику – це значить визначити завдання, об'єднані в заходи, які підприємство повинно вирішувати в процесі управління фінансами [1].

Фінансова політика характеризується тим, що охоплює три сторони діяльності підприємства (основну, інвестиційну та фінансову), а також тим, що її формування визначається тенденціями розвитку як товарного так і фінансового ринків.

На якість фінансової політики впливають такі фактори як організація фінансового менеджменту, рівень кваліфікації фінансових менеджерів, якість інформаційного забезпечення, ступінь впровадження управлінського обліку, використання стандартних програм [2].

Основні цілі фінансової політики підприємства:

1. максимізація прибутку;
2. удосконалення та оптимізація складу й вартості капіталу компанії;
3. забезпечення фінансової стійкості, ділової та ринкової активності, а також інвестиційної привабливості підприємства;
4. підвищення рівня капіталізації організації;

5. підвищення конкурентоспроможності та посилення позицій компанії на ринку;

6. досягнення інформаційної прозорості фінансово-економічного стану підприємства для власників (учасників, засновників), інвесторів, кредиторів;

7. забезпечення продуктивної структури управління фінансами компанії, що забезпечується за рахунок діагностики фінансового стану та прогнозування економічної ситуації, вибору стратегічних цілей діяльності компанії, адекватних ринковим умовам, і пошуку шляхів їх досягнення [4].

Вибір того чи іншого варіанту фінансової політики підприємства може залежати від безлічі внутрішніх і зовнішніх факторів. Внутрішні фактори, що впливають на фінансову політику підприємства включають: організаційно-правова форма підприємства, галузева приналежність і вид діяльності, масштаби діяльності, наявність автоматизованих інформаційних систем, організаційна структура управління, ступінь розвитку фінансового менеджменту на підприємстві. До зовнішніх чинників відносять макроекономічну ситуацію, кон'юнктуру ринків, ступінь лібералізації законодавства та безліч інших.

Відповідно до направленості діяльності розрізняють внутрішню та зовнішню фінансові політики. Внутрішня фінансова політика підприємства спрямована на оптимізацію фінансових відносин і процесів, відбуваються всередині підприємства. В свою чергу, зовнішня фінансова політика підприємства направлена на ефективне використання можливостей різних сегментів національного та міжнародного фінансових ринків для розвитку підприємства [3].

Залежно від часового фактору в сучасній економічній теорії розрізняють довгострокову і короткострокову фінансову політики підприємства. Довгострокова фінансова політика підприємства – це система довгострокових цільових принципів і способів розвитку фінансів підприємства для досягнення її довгострокових цілей (інвестиційна та дивідендна політика). В більшості випадків, дана політика направлена на всеохоплюючий пошук ресурсів фінансового забезпечення її розвитку, досягнення максимально можливого фінансового потенціалу, що повинно забезпечити довгострокову фінансову стійкість компанії [4].

Короткострокова фінансова політика підприємства – це система короткострокових цільових засад діяльності та способів розвитку фінансів підприємства (цінова політика, податкова політика, політика управління поточними витратами, облікова політика, політика управління оборотними активами, політика управління кредиторською заборгованістю). Вона спрямована на вирішення найбільш гострих поточних фінансових проблем, що дозволяє поліпшити фінансовий стан підприємства і підвищити її фінансову стійкість в короткі терміни [4].

Зміст фінансової політики включає наступні пріоритетні ланки:

1) розробку найбільш ефективної концепції управління грошовими і фінансовими потоками;

2) визначення ключових шляхів направлення фінансових ресурсів на поточний період і найближчу перспективу;

3) визначення конкретно запланованих дій, спрямованих на досягнення поставлених цілей (фінансовий аналіз і контроль, бюджетування витрат і доходів, оцінка ефективності інвестиційних проектів тощо) [1].

Тому можна сказати, що фінансова політика являється частиною фінансового менеджменту, що входить в загальну економічну політику підприємства. В сучасній економічній теорії прийнята така класифікація складових фінансової політики підприємства, що відображено на рис.1.

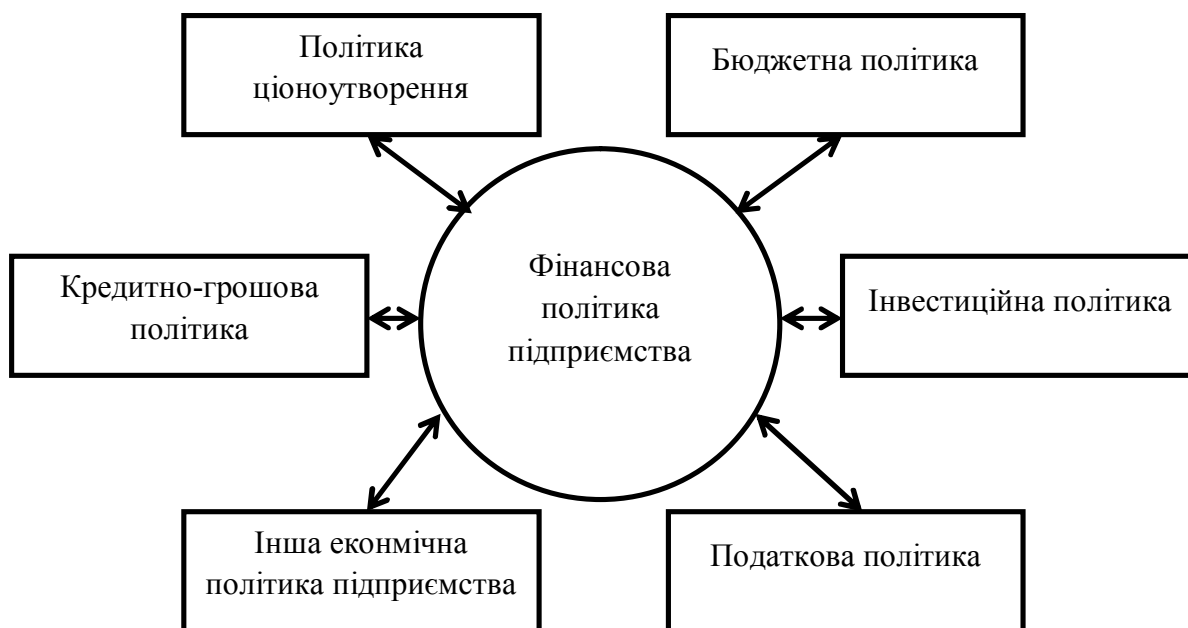

Рис. 1. Складові фінансової політики підприємства [3]

За умови нестабільної економічної ситуації фінансову політику підприємства можна охарактеризувати як певний алгоритм дій, що слугує чинником досягнення головної цілі підприємства і який передбачає реалізацію послідовних етапів та включає різні інструменти та механізми. Досить важливим за таких умов є чітке дотримання спланованих етапів здійснення фінансової політики.

Зміст фінансової політики є багатограним, і має наступні етапи:

1. Визначення стратегічних напрямків розвитку.
2. Планування:
 - стратегічне;
 - оперативне;
 - бюджетне.
3. Розробка оптимальної концепції управління:
 - капіталом;
 - активами;
 - грошовими потоками;
 - цінами;

- витратами.
- 4. Контроль:
 - перевірка виконання планів;
 - порівняльний аналіз;
 - ревізії;
 - аудит [4].

Етапи фінансової політики розподіляють на довгострокові короткострокові. Найбільш значущою відмінністю є те, на скільки залежать грошові потоки від часового фактору. Довгострокова фінансова політика використовується для управління рішеннями, що впливають на діяльність підприємства протягом тривалого проміжку часу, як прийнято, більше року. Короткострокова фінансова політика пов'язана, головним чином, з аналізом питань, що впливають на поточні активи і поточні зобов'язання. Розробка і реалізація фінансової політики вимагає постійного контролю. Дуже складно віднести етап контролю до того чи іншого виду фінансової політики, а особливо за умови нестійкості економіки, коли перевірка правильності виконання кожного етапу є стратегічно важливою для подальшого існування підприємства. [2].

Висновки. Отже, за результатами проведеного дослідження можна сказати, що фінансова політика підприємства є складовою фінансового менеджмента, що входить до загальної економічної політики підприємства. Згідно сучасної економічної теорії, фінансова політика являє собою ціленаправлене використання фінансових ресурсів задля досягнення високої ефективності діяльності.

В свою чергу, фінансова політика включає в себе такі напрямки як бюджетну, інвестиційну, податкову, кредитно-грошову політики та політику ціноутворення, а також ряд інших важливих аспектів управління компанією, які впливають та її фінансову складову.

За нестабільних економічних умов, керівництву підприємства слід чітко дотримуватися етапів фінансової політики, які включають визначення стратегічно важливих напрямків розвитку, планування, розробку системи управління фінансовою політикою та контроль на всіх етапах розробки та виконання фінансової політики, який включає в себе й аналіз її ефективності. Саме ведення чіткої фінансової політики є невід'ємним фактором стабільного розвитку компанії навіть за складних нестабільних економічних умов.

Список використаних джерел

1. Аранчій В.І. Фінансова стратегія у системі управління підприємством / В.І. Аранчій, О.П. Зоря // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2010. – №2. – С. 156-159.
2. Богма О.С. Особливості управління фінансовими ресурсами вітчизняних підприємств / О.С. Богма, А.С. Павлова // Вісник Запорізького національного університету. – 2012. – №1(13). – С. 195-199.

3. Конєва Т.А. Політика фінансування та фінансова політика підприємства: співвідношення понять /А.Т. Конєва // Наукові праці. Економіка. – 2010. – Том 126. – Випуск 113. – С. 55-60

4. Сторожук Т.М. Фінансова політика підприємства в контексті його внутрішньогосподарської політики / Т.М. Сторожук, Д.Є. Сторожук // Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України – 2011. – №1. – С. 559-567.

5. Радова Л.Д. Фінансова стратегія в системі управління підприємством / Л.Д. Радова, А.В. Череп // Держава та регіони. – 2005. – № 2. – С. 130-135.

Хринюк А.С.

к.э.н., доц., НТУУ «КПИ»

Третьяк Ю.В.

ФММ, НТУУ «КПИ»

ПОНЯТИЕ И СОСТАВЛЯЮЩИЕ ФИНАНСОВОЙ ПОЛИТИКИ ПРЕДПРИЯТИЯ, А ТАКЖЕ ОСНОВНЫЕ ЕЕ ЭТАПЫ В УСЛОВИЯХ НЕСТАБИЛЬНОЙ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ СИТУАЦИИ

В работе проведен анализ литературных источников и определено, что финансовая политика является одним из главных звеньев финансового менеджмента. Также в статье раскрыты основные составляющие и принципы финансовой политики в условиях нестабильной экономической ситуации.

Ключевые слова: финансовая политика, финансовый менеджмент, планирование, составляющие Финансовая политики, этапы финансовой политики.

O. Hrinyuk

PhD, associated professor, NTUU «KPI»

Y. Tretiak

FMM, NTUU «KPI»

THE MEANING AND THE FINANCIAL POLICY OF THE COMPANY AND ITS MAIN STAGES IN THE UNSTABLE ECONOMIC SITUATION

This paper analyzes the literature and determined that financial policy is one of the main parts of financial management. Also in the article opyssano main components and prynuypy financial policy umvah unstable economic situation.

Keywords: financial policy, financial management, planning, components of financial policy, stages of financial policy.

Шашина М.В.

доцент ФММ НТУУ «КПІ»

Юхим Н.М.

студент ФММ НТУУ «КПІ»

ЕФЕКТИВНА МОДЕЛЬ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

У статті розглядається ефективна модель антикризового управління підприємством.

Кризові ситуації – атрибут функціонування підприємства в умовах ринку. Велика кількість підприємств не просто зазнають труднощів у своїй діяльності, але іноді виявляються на грані банкрутства. Реагуючи на такі ситуації, підприємства повинні адаптуватись до тих умов, що створюються факторами які від них не залежать, а керовані фактори повинні спрямовуватись на посилення можливості захисту підприємства.

Дослідження показує, що етапи розгортання кризових явищ тісно пов'язані з напрямками антикризових дій. Реалізацією механізмів антикризового управління та відповідних їм стратегій, пов'язаних з етапом розгортання кризи та завданнями, які мають бути вирішені у процесі їх застосування.

Ключові слова: криза, підприємство, розвиток, антикризове управління, моделі.

Постановка проблеми. Реформи економіки України почалися і продовжується на фоні глибокої кризи майже всіх її сфер і галузей. Низька ефективність, відсутність стимулів підприємницької діяльності, структурні диспропорції, інфляція, низький рівень конкурентоспроможності вітчизняних товарів на зовнішньому та внутрішньому ринках — неповний перелік проблем, які залишила нам планова економіка радянського союзу. Антикризове управління підприємством у провідних компаніях країн із розвинутою ринковою економікою є елементом єдиної системи управління підприємством і являє собою цілісну систему заходів, спрямованих на захист підприємства від кризових явищ. Процес антикризового управління в таких компаніях проводиться постійно: починаючи зі створення компанії і протягом усіх наступних життєвих циклів підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема запобігання та виходу з кризи на підприємстві за допомогою математичних моделей присвячено ряд праць як зарубіжних так і вітчизняних вчених-економістів, зокрема Є.В. Камишникова, О.Г. Мельник, Н.В. Коцераба, Е.І. Альтман, М. Гольдер, Е. Короткова, В.С. Пономаренко, О.І. Пушкар, В. Василенко, А. Штангрет та ін.

Метою даної роботи є обґрунтування ролі ефективної моделі для антикризового управління, її структури і механізму.